समयोः सावशेनौबधलं जीखींभधलं हीनाधिकदोषाप इ-तल' वातन्त्र जमयोगातियोगौ जीवादानमाधानं परि कत्तिका परिकातभवाहिका हृदयोपसर्च दिवन्धः द्रति । तत् वभक्तापीडितसातितीक्णान मृदुकोशस चा-थितहसानं दुर्व्य बस्यवा गुणसामान्यभावाहमनमधीगक्ति। तले शितानवाप्तिरी बोलर्वच तमाशु खेडियता भ्यस्ती-क्लतर्वामयेत् । अपरिश्वामाययशीत्क एक श्रापः स्थेमा-स्य वारक्ष्यमितिपभूतविरेचनं पीतमृत्वं नक्ति तलाशु-द्वामा यय छल्य चे द्वाणमाशु वामयिता भ्यसी च्लतरैविरे-षयेत् । यामान्यये त्यामवत्यं विधानम् । अष्ट्रद्धे तिप्रभृते च दृदां प्रभावां युक्तञ्चं। छतज्ञ धत्तिहत्वी पर्धे व हतीय' पायवेत् । ततस्वेन' मधुष्टतफाखिनयुद्गै वे है चि-रे चयेत् । दोषवियधितमत्यमौषधमवस्थितमृद्धमागिकमधी-भागिकं वा न संस्वति दोषान्। तत्र त्रकापार्श्वनु कर्द्भिकापवेभेटो इक्कासारल्हाराविश्वकित्र भवति । तमुच्याभिरङ्गिराशु वामयेत्। सावशेषौषधमतिप्रधावित-दोषमतिबन्धसम्यन्दिरिक्तमप्येतं वासयेत्। क्रूरकोष्ठस्याति-तोक्षाक्ने रत्यमीवधमत्यगुर्यं वा अज्ञवत्याकमूर्येति तल् समुदीका दोषा ययाकासमिक्तियमाचा व्याधि इत-विश्वमञ्जापादयन्ति । तमनत्यममन्द्रमीषधञ्च पाययेत् । वासावित्र नात्यपुर्वं वा भेषजन्पयुक्तमत्यान्दोषानृष्टनि । तल वसने दोषधंतः गौरवमुत्रक्षेयं दृदयाविश्वविं व्याधि-विश्वं करोति तत् यथायोगं पाययिता वामयेह् दतरम्। विरेचन गुद्परिकत्तनमाधानं विरोगौरवमनिखारणं वा वायोचे। विद्या करोति । तमुषपाद्य भूयः क्षेष्ट्ये दाभ्यां विरेषवेद्रडतरम्। ४ढ' बक्कप्रवितदोषं वा ऋतीचे दिवसेऽत्सगुषं चेति । अस्त्रिश्वस्तिने क्वानीवधन्। प्रमुक्त-समञ्ज्ञचारिया वा वायुं कोपर्यात । तल वायुः प्रकृपितः पार्श्वेष्टको विमन्यामधीनुतं मूर्च्यां अमं संज्ञानायञ्च करोति । तमध्यस्य धान्यखेरेन खेदियला यटीमधूब-विपत्रेन तैवेनात्वावयेत् । स्रेष्ट्से दाध्यामविशावितवरी-रेवाल्यमीवधमस्यष्ठवं वा पीतमूर्वमघीवा नास्येति दोषां-चोत्तिक्य तैः यक् वसचयमापादयति । तलाभामं भूदय-यहरुणा मूर्का दाइव माति तमयोगमित्याचलते ्नवाश वाववेनादनपाचनवाम्ब् भिविरेवयेनीच्छातरैः सम्रा-वैव। दर्शन्तम् त चमुन्तिष्टा दोवा व्याप्य गरीरं जर्ड यव वृत्रविव का न्यराज्ञ मदिन सीदनानि सुर्वेति । वतकानवधेवासकीव्येनापकरेत्। अस्तिग्यसिक्षया मृद-

विरिक्तसाथीनाथीः स्तव्यपूर्णीदरता श्रुसं वातपुरीजनज्ञः कारङ मराड सप्रादुर्भावी अवति तमास्थाप्य पुनः संसेश विरेचयेसी च्छान । नाति प्रवत्तमाने तिवति वा दुष्टयं यो-धने ततान जनार्धमुन्देवं पाययेत् पाणितापेय पार्ची-दरमपखेदयेठ् : ततः प्रवर्त्तने दोषाः । खनुपदत्ते-चाल्पदोषे जीवींपधं बह्नदोपमइः येषं बल श्वानेच्या भूयोसालां दिस्धात्। बावकत्तेषं दगरालादूई सपसं कातदेक' सेइस दाथ्यां भवः गोधयत्। दुविरेच्यमास्थाय पुन' जंदी विरेचयेत्। हीभय बीभैवैगाघात यी बाः प्रायधः स्त्रियो राजरमीपस्या बिकाः श्रीतियास भवन्ति । तसादेते द्विरेचा बद्धवातलाद्त एव तानतिस्त्रिधान् खेदोपपचान् गोधयेत्। ज्ञिन्धिखिद्यस्यातिमात्रमतिसदु-कोल्या वा तीच्णाधिकदत्तमीषधनतियोगं तुर्यात् । तत् वमनातियोगे पित्तातिप्रदत्तिकीलविसं मो वातकोपय बबवान भवति तं धतेनाध्यव्यावगास्त्रावगास्त्र घीतास्य यर्करामधुभित्र ने हैरपचरेदायास्त्रम्। विरेचनातिया ने कफस्यातिप्रविचित्रतरकाकृञ्च सरतस्य तलापि वक्तविस -सी बातकीथच बद्धवान् भवति तमतियीताम्ब् भिः पंद-षिच्यावगास्त्र वा गोतैसाब्द् लाम्ब भिक्षेषु मिन्नैन्सह -वेत्। पिच्छाविद्धां दा कौ दद्यात चीरविषया चैनमृतुवा-मयेत् पियक्र्यादि चाचा तरा जाम्युना पातः पय-करेत्। चीररसयीबान्यतरेख भोजयेत्। तिकानेव वसता-तियोगे प्रष्टके योचित छोवति छईयति वा तल जिल्ला-तिः सरचमक्त्योव्यविक्तिक्रेनुस इननं खन्या क्रिकाजुरा वै-वंग्रामिख्यपद्वा भवन्ति तमजास्व वृचन्द्नी घीरा इनकाल चूर्णैः समर्करोदक्रिकं पाययेत् । पक्ररसेका सन्तकीदः यर्करैः शुक्राभिनी वटादीनां पेयां निकां सचीत्रं वची-पाङ्भिनां प्रवसा जाङ्गलरसेन ना भोजनेत् व्यतिस्त्रयी-वितविधानेभीपचरेत्। जिङ्कामतिवर्षितान्त्रिकट्कलयय-चूर्णप्रक्षणं तिसहाचाप्रसिप्तां या पीड्यत् प्रविष्टायामस्त-मन्ये तस्य प्रस्थात्वादयेयुः । व्याष्टके चार्चियी एता-भ्यक्ती पीडवेत्। इतुरं इनने शतक्षे भ्रष्ट्रं नस्रं सी-दाच विद्ध्यात्। हच्छाद्वि च यथास प्रतिज्ञीत । विशं ती वेण्वीधागीतस्त्रनं स्नावयेत्'?।

ण्डारसाजीसं रोगांडकालमित्रिरणयस् वस्ति। व्यपसा-दिभोजनस्पनारसम्बद्धानाजीसं सद्पादि सुन्नते ज्ञाम् । 'पागभुक्ते लिविन्हिः त्यौ दिरकं न स्माधरेत । पूर्वभुक्तो विद्योशस्त्रे भुद्धानी इन्ति पावसम् । नालागुर्व परिकरे-